

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15617,Dobrowolski-Hieronim-Tadeusz.html>
19.05.2024, 14:23

Dobrowolski Hieronim Tadeusz

Dobrowolski Hieronim Tadeusz, ur. 30 IX 1937 w Warszawie, zm. 23 X 1984 k. Słupska. Ukończył LO w Słupsku (1955). Absolwent Studium Nauczycielskiego w Gdańsku-Oliwie, filologia polska.

1955 pracownik Wydz. Kwaterunkowego PMRN w Słupsku. 1956–1958 konduktor PKP tamże. 1961–1963 pracownik w Fabryce Maszyn Rolniczych tamże. 1963–1970 strażak Przemysłowej Straży Pożarnej w Północnych Zakładach Obuwia tamże. 1971 referent w Stowarzyszeniu PAX tamże, 1971–1972 pracownik w dziale kontroli w Polcargu w Gdańsku. 1972 instruktor w Wojewódzkim Domu Kultury Handlowca tamże. 1973 nauczyciel w SP nr 5 tamże. 1977–1984 robotnik w Spółdzielni Inwalidów im. Antoniego Suwary w Pabianicach.

W latach 50. korespondent „Głosu Koszalińskiego” i „Dookoła Świata” – za swoje art. wielokrotnie nagradzany. Autor (pod pseudonimem) art. w: „Obuwniku Słupskim”, „Pobrzeżu”, a także felietonów w „Kierunkach” oraz „Faktach i Myśli”.

VIII 1952 – IV 1953 współzałożyciel i dowódca konspiracyjnej młodzieżowej Podziemnej Organizacji Słupskiej, w ramach której w okresie przedwyborczym do Sejmu uczestniczył w niszczeniu plakatów wyborczych. II i IV 1953 współautor ulotek z hasłami antypaństwowymi, które 19 II 1953 rozkleił z członkami organizacji na terenie Słupska. 29 IV 1953 zatrzymany przez PUBP w Słupsku z pozostałymi członkami organizacji, a nast. zwolniony ze wzgl. na młody wiek.

1955–1956 kontynuował samodzielnie tworzenie i rozklejanie ulotek na terenie Słupska. 20 XII 1956 aresztowany na placu targowym tamże podczas rozklejania ulotek o treści antysowieckiej. 26 IV 1958 skazany przez Sąd Wojewódzki w Koszalinie na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu.

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 30 IX 1937

Miejsce śmierci k. Słupska

Data śmierci 23 X 1984

Hasło wydrukowane w **Tom V**

I-IX 1958 założyciel i przywódca podziemnej organizacji młodzieżowej Białe Orły na terenie Słupska, w której pełnił funkcję komendanta. VII 1958 autor listu skierowanego do Radia Wolna Europa, wysłanego na adres Ambasady USA w Warszawie: prośba o przysłanie dla organizacji broni, instrukcji lub wyszkolonych instruktorów, a także propozycja nawiązania łączności z ośrodkami szpiegowskimi w celu prowadzenia działalności przeciwko PRL i ZSRS. List przechwycony przez SB. Gdy odpowiedź nie nadeszła, podjął decyzję nielegalnego przekroczenia granicy, 3 IX 1958 wyjechał wraz z Grzegorzem Fasbichem do Zgorzelca, a nast. do Kunowic, gdzie 10 IX 1958 obaj wskoczyli do pociągu towarowego, którym przekroczyli granicę i wjechali do NRD. W okolicy Frankfurtu zatrzymani przez policję i deportowani do kraju. 27 II 1959 skazany przez Sąd Wojewódzki w Koszalinie na 3 lata pozbawienia wolności za nielegalne przekroczenie granicy, IX 1961 zwolniony.

Od IX 1980 w „S”, członek Komitetu Założycielskiego. 1981 współpracownik pism związkowych w Regionie Łódzkim: „Solidarność Ziemi Łódzkiej”, „Propozycje i Dyskusje” i studenckiego pisma „Vacat”. Od V 1981 członek KOWzP w Łodzi, autor stałej rubryki „Moim zdaniem” (VI-IX 1981) w piśmie KOWzP „Obrona”. 1981 uczestnik akcji plakatowych na terenie Łodzi i Pabianic. 25 V 1981 marszu w Łodzi w obronie więźniów politycznych. 1981-1984 członek KPN.

15 XII 1981 - X 1984 uczestnik spotkań działaczy związkowych i opozycyjnych w mieszkaniu Mirosława Michałowskiego, gdzie przekazywał informacje o sytuacji w Pabianicach. Kolporter prasy podziemnej na terenie Pabianic odbieranej podczas spotkań u Michałowskiego oraz z łódzkiego punktu kolportażu prowadzonego przez Jerzego Domagałę. 26 VIII 1982 uczestnik manifestacji w Łodzi w rocznicę strajku MPK, ukarany grzywną przez kolegium ds. wykroczeń w wysokości 14 tys. zł. 1983 inicjator i wykonawca akcji obrony krzyży usuwanych w zakładzie pracy. 1982-1984 wielokrotnie zatrzymany i przesłuchiwany.

W latach 80. autor okolicznościowej poezji patriotycznej, satyrycznej, publikowanej częściowo w prasie łódzkiej „S” oraz KPN-u, większość pozostała w rękopisach sporządzanych

przez słuchaczy. Wiersze podpisywane pseudonimami, najczęściej Misiak Pazurczak, Hermeneutyk, m.in. tomik *Każdemu co jego* (Łódź 1984).

19 X 1984 zaginął w niewyjaśnionych okolicznościach, ciało odnaleziono 4 III 1985 w lasach k. Słupska. 12 IV 1985 pochowany w Pabianicach. XI 1985 - III 1986 drukarnia podziemna KPN założona przez Aleksandrę Więckiewicz nosiła jego imię.

12 X 1955 - 11 I 1957 rozpracowywany przez PUdsBP w Słupsku w ramach sprawy agenturalno-śledczej krypt. Nieuchwytny. 12 III 1958 - 20 V 1959 przez KPMO także w ramach sprawy agenturalnego sprawdzenia krypt. Kadra. 20 XI 1961 - 8 III 1965 przez KPMO także w ramach sprawy ewidencyjno-obserwacyjnej krypt. Samotny. 1970-1978 przez Wydz. III KPMO także w ramach sprawy obiektowej krypt. Jesień 70.

Henryk Marczak

[Łódź, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)